

РЕШЕНИЕ

№ 3922

гр. София, 30.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав, в публично заседание на 01.11.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **928** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 233 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) вр. с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на К. М. К. срещу заповед изх.№ 4707/07.12.2009г. на Директора на Главна дирекция „Г. П.” – МВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание “уволнение” и е прекратено служебното му правоотношение.

Оспорващият чрез процесуалния си представител адвокат П, счита, че обжалваната заповед е неправилна, необоснована и незаконосъобразна. Излага подробни съображения в жалбата и в писмено становище. Твърди, че наказващия орган не е изследвал подробно авторството на вменените му дисциплинарни нарушения и съответното не е преценил тежестта на евентуално извършеното нарушение респ. наложеното наказание е прекомерно. Освен това излага доводи, че органа е следвало да се съобрази и произнесе по молбата му за прекратяване на служебно правоотношение по реда на чл.245,ал.1,т.4 ЗМВР .

Ответникът – директора на Главна дирекция „Г. П.” – МВР, чрез процесуалния си представител юристконсулт М, оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна и потвърди обжалваната заповед, за което излага подробни съображения в писмени бележки. Сочи, че заповедта е законосъобразна като

издадена от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия по смисъла на чл.246, т.2 от ЗМВР, вр. с чл.186, ал.1 от ЗМВР и е в предвидената от закона форма. Намира, че изцяло е спазена административната процедура по провеждане на дисциплинарното производство, включително запознаване на служителя с всички процесуални действия в хода на дисциплинарното производство, спазени са всички правила и срокове, указани в закона, заповедта била мотивирана правно и фактически. Намира, че в хода на проведеното дисциплинарно разследване се е установило по категоричен начин извършеното нарушение на служебната дисциплина на базата на събраните писмени доказателства: докладни записки, снети обяснения, обобщена справка и становище. Същите доказвали извършено от К. нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.224, ал.2, т.4 от ЗМВР,и в този смисъл правилно е приложен материалния закон и на К. е наложено най-тежкото дисциплинарно наказание „уволнение”.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Дисциплинарното производство срещу К. К. е образувано със заповед рег.№ 2321/26.10.2009г., на основание чл. 230, ал. 1, т.2 и ал. 2 от ЗМВР и чл.239, ал.1 от ППЗМВР и постъпили данни – предложение рег.№ 19145/23.10.2009г. от РДГП – Русе и писмо вх.№ 58439/23.10.2009г. на Директора на дирекция „Вътрешна сигурност”-МВР в ГДГП. Заповедта съдържа всички задължителни реквизити предвидени в чл. 239, ал. 1 от ППЗМВР (данните, извършителят, дисциплинарното нарушение, предвиденото наказание, дисциплинарно разследващият орган, на когото се възлага разследването, както и срокът за извършване на разследването) и е издадена от компетентния орган съобразно чл. 230, ал. 1 вр. с чл.186, ал.1 от ЗМВР.Жалбоподателят К. К. се е запознал със заповедта срещу подпис на 28.10.2009г.

Образуваното дисциплинарно производство е във връзка с образуваното срещу К. и колегата му И Ж досъдебно производство ДП № 26/2009г. по описа на ОСЛО при ОП-Д. за престъпление по чл.282,ал.2,вр. ал.1,вр. чл.26 НК.

Жалбоподателят К. е поканен да даде писмени обяснения за извършеното от него дисциплинарно нарушение с покана рег.№ 16383/28.10.2009г., връчена му на същата дата. Няма данни по преписката,К. да е представил подробни писмени обяснения,даже напротив,видно от протокол рег.№ 17151 от 10.11.2009г. същият е отказал. Такива обяснения за случая,жалбоподателят е дал в протокол от 27.10.2009г. за разпит на обвиняем по ДП № 26/2009г. по описа на ОСЛО при ОП-Д..В тях подробно е описал обстоятелствата около извършване на вмененото му нарушение,като заявява,че именно той самия от лекомислие е уговорил И Ж да вкара в системата на АИС-ГК данните за пет лица и пет товарни автомобила,които не са преминавали границата.

Със съобщение № 1216/23.10.2009г. началник ГКПП - К, гл.инспектор А.А уведомява Директора на РДГП-Р и Началника на ГПУ-Ген.Тошево, че на

23.10.2009г. за времето от 09.00 ч. до 14.30 ч. по искане на Окръжна прокуратура-Д., във връзка с ДП № 26/2009г. по описа на ОСЛО-ОП-Д., на територията на ГКПП-К били извършени процесуално-следствени действия, след приключване на които в ОСЛО-Д. за разпит били отведени 4 служители, един от които и жалбоподателя К. К..

В тази връзка било образувано и досъдебно производство срещу жалбоподателя и св.И Ж, по което и на двамата била взета мярка за неотклонение „задържане под стража”.

Със заповед № 4389/27.11.2009г. на ВНД Директора на ГД”Гранична П.”, на дисциплинарно-разследващия орган било разпоредено да извърши допълнителна проверка и събере допълнителни данни и доказателства за извършеното от К. в качеството му на командир на отделение при ГКПП-К нарушение. Цитираната заповед била сведена до знанието на К. на 30.11.2009г. с протокол от същата дата. По повод извършване на тази допълнителна проверка с покана рег.№ 18107/30.11.2009г. и покана рег.№ 18349 от 03.12.2009г. жалбоподателят К. отново бил поканен да даде писмени обяснения за вмененото му нарушение, но последния отказал както да получи първата от поканите, така и да даде обяснения.

За образуваното срещу К. дисциплинарно производство и резултатите от него, дисциплинарно-разследващия орган уведомял и ОП-Д.. В отговор на това допълнително и доуточняващо писмо, с писмо изх.№ 1135/2009г. от ОП-Д., дисциплинарно –разследващия орган при ГПУ-Генерал Гошево бил уведомен, че с действията си К. К. по време на работа на 18.09.2009г. е осъществил състава на престъплението по чл.282 от НК, за което с постановление от 24.10.2009г. бил привлечен в качеството му на обвиняем. Със същото писмо от Окръжна прокуратура – Д. са изпратени копия от протоколите за разпит на две от лицата, чиито данни били въведени в информационната система АИС”Граничен контрол”, а именно- Л П Л и Г Й Д–.

В изпълнение разпоредбата на чл. 243, ал. 3 от ППЗМВР за резултата от проведеното разследване от дисциплинарно разследващия орган – назначената по случая комисия, е изготвена обобщена справка рег. № 18341/03.12.2009 г., с която К. се е запознал срещу подпис на 03.12.2009 г. Обобщената справка съдържа подробна информация за кадровото досие на служителя, за събраните в хода на проверката доказателства, подробно изложение и анализ на фактите и обстоятелствата по случилото се на 18/19.09.2009г. Направени са изводи, че:

На 18.09.2009г. в 19.30ч. жалбоподателя К. К. и св.И Ж -полицаи на ГКПП К са застъпили нощна смяна.

Няколко дни преди тая дата К. е разговарял с лицето Валери Ангелов М., който до началото на м.септември същата година работил като "контрольор-технически сътрудник" в УПТР на ГКПП К и са се познавали. В

разговора М. помолил К. да му съдейства в информационната система АИС "Граничен контрол" да бъдат фиктивно въведени няколко ЕГН-та и номера на товарни автомобили. К. се бил съгласил.

На 18/19.09.2009г. след полунощ К. говорил с полицаи Ж за това фиктивно въвеждане, като последния се съгласил да го извърши. Главен полицаи К., след като получил под формата на SMS от М. данните, дал на Ж записани на листче 5 / пет / ЕГН-та и номера на автомобили. Полицай Ж, който по това време работил на "изход" на ГКПП К, за времето от 02 до 03 ч. на 19.09.2009г., със своята парола, въвел в АИС "Граничен контрол" следните ЕГН и товарни автомобили, без реално те да са преминавали през пункта:

- ЕГН : *; *; *; *; *
- Автомобили: СА0760МХ; СА4434МВ; СА8542КС;
РВ1178ВХ; С8891МС.

След извършеното фиктивно въвеждане, Ж потвърдил това обстоятелство пред К..

В хода на досъдебното производство по ДП № 26/2009г. по описа на ОСлС при ОП-Д., е установено е , че въведените в системата АИС „Граничен контрол”, ЕГН-та, посочени по- горе, отговарят на действителни лица: А М. Н, М Милетиев И, Л В И, Г Й Д и Л П Л. Установено е също, че номерата на товарни автомобили са действителни и са собственост на различни фирми от гр.С..Видно от приложените по преписката протоколи за разпит на свидетел, две от лицата-св.Л и св.Д, разпитани в качеството им на свидетели по ДП № 26/2009г. по описа на ОСлС-ОП-Д., категорично отричат да са преминавали границата на РБ на 18/19.09.2009г.

За извършеното деяние на жалбоподателя е повдигнато обвинение по чл.282 НК. Същия е задържан в следствения арест и му е взета мярка за неотклонение „задържане под стража”, потвърдена и от Апелативен съд-гр.В с протоколно определение № 241/03.11.2009г. по ВНЧД № 347/2009г.

С оглед горното, дисциплинарно-разследващият орган, е приел, че с действията си главен полицаи К. М. К. се явява подбудител за извършените от страна на Ж

нарушения на служебните задължения, свързани с изпълнение изискванията на чл.13 от Инструкция 1з-1405/24.07.2009г. за реда за осъществяване на граничния паспортно-визов контрол на ГКПП и чл.14, ал.1 от Инструкция 1-187/27.11.1998г. за работа с АИС „Граничен контрол“ на ГКПП (*Началникът на смяна /командирът на екип/ организира и отговаря за експлоатацията на АИС "Граничен контрол" на ГКПП при изпълнение на служебните си задължения*) и преките задължения, произтичащи от чл.52б, ал.2, т.1 и т.2 от ЗМВР като служител на ГД"ГП" - МВР.

В заключение в обобщената справка се сочи, че К. е нарушил съответните изброени разпоредби на Етичния кодекс на служителите от МВР и нарушението е станало достояние на други служби на МВР, други държавни органи и на граждани, посредством публикации във вестниците „24 часа”, „Труд” и „Добруджанска трибуна”. Направено е предложение да му се наложи дисциплинарно наказание уволнение и да се прекрати служебното му правоотношение.

Изготвено е становище рег. № 18409/04.12.2009г. до ВНД Директора на ГД „ГП” - МВР относно наличието на основание за реализиране на дисциплинарна отговорност. В становището подробно е изложено установеното от дисциплинарно разследващия орган в хода на проведеното дисциплинарно производство. Направено е предложение предвид извършеното тежко нарушение на служебната дисциплина, на основание чл. 227, ал. 1, т.10 от ЗМВР, във връзка с чл.230, ал.2, т.4 от ППЗМВР на К. да бъде наложено дисциплинарно наказание “уволнение” и на основание чл. 245, ал. 1, т. 8 от ЗМВР да бъде прекратено служебното му правоотношение.

С оспорената заповед рег. № 4707/17.12.2009 г. на Директора на Главна дирекция „Г. П.” – МВР, на основание чл. 228, т. 2, чл.226, ал.1, т.6, чл. 227, ал. 1, т. 10 от ЗМВР във връзка с чл.230, ал.2, т.4 от ППЗМВР на полицай К. М. К. – командир на отделение на ГКПП-К от ГПУ-Генерал Тошево към РДГП-Р е наложено дисциплинарно наказание "Уволнение", а на основание чл.245, ал.1, т. 8 от ЗМВР е прекратено служебното му правоотношение на държавен служител в МВР, считано от датата на връчване на заповедта. В мотивите на заповедта е изложено, че на 19.09.2009г. към 03.00 часа главен полицай К. К. е уговорил подчинения му служител –полицай И И Ж да въведе в АИС”Граничен контрол” на излизане от Република Б пет ЕГН на лица и пет регистрационни номера на товарни автомобили, без същите да са напускали страната, като с това служителят К. е извършил престъпление по чл.282 НК, за което му е повдигнато обвинение и му е наложена мярка за неотклонение „задържане под стража”. По нататък в мотивите дисциплинарно наказващият орган посочва, че като се е възползвал от правомощията си е нарушил изискванията на т.т. 7, 8, 12 и 13 от „Етичен кодекс

за поведение на държавните служители в МВР”, утвърден със заповед рег.№ I з -2013/08.11.2006г. на Министъра на вътрешните работи, с които е запознат срещу подпис. Неправомерните действия, според дисциплинарно-наказващия орган, са станали известни на представители на други служби на МВР, на други държавни органи, както и на граждански лица чрез публикации в национални и регионални ежедневници. Органът намира деянието на полицай К. за несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР и с него се уронва престижа на службата - тежко нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.227, ал.1, т.10 от ЗМВР вр. с чл.230, ал.2, т.4 от ППЗМВР, за което е предвидено налагането на дисциплинарно наказание уволнение. Сочи, че нарушението е установено при проведено дисциплинарно производство, разпоредено със заповед рег.№ 4091/26.10.2009г., приключило след допълнителна проверка с обобщена справка рег.№ 18341/03.12.2009г. и становище рег.№ 18409/04.12.2009г. на дисциплинарно разследващия орган. Заповедта е връчена на К. срещу подпис на 30.12.2009 г., видно от отбелязването върху нея.

По делото е приложен и Протокол рег.№15457/04.12.2006г. за запознаване на държавните служители от ГКПП – Кардам с Етичен кодекс за поведение на държавните служители в МВР, утвърден със заповед рег.№ I з-2013/08.11.2006г. на министъра на вътрешните работи, сред които запознати лица е и жалбоподателя (№ 6).

Представено е заявление рег.№ 16243/26.10.2009г., с което жалбоподателя желае да бъде прекратено служебното му правоотношение на осн. чл. 245, ал.1, т.4 ЗМВР.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата, предмет на настоящото производство, е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК преклузивен 14 - дневен срок (заповедта е връчена на 30.12.2009г., а жалбата е подадена чрез куриер по пощата на 13.01.2009г., съгласно по датата на приложената към пощенския плик разписка), от надлежна страна – адресата на акта, имащ право и интерес от оспорването и същата, като **процесуално допустима**, следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че **административният акт е издаден от компетентния орган** (чл. 228, т. 2 от ЗМВР вр. с чл. 186, ал. 1 от ЗМВР вр. с чл. 246, т. 2 от ЗМВР и предвид категорията държавна служба на жалбоподателя) – директора на ГД „ГП”, МВР. Административният орган е изложил в заповедта фактическите и правни основания за издаването ѝ (съгласно изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК вр. с чл. 269, т. 2 от ППЗМВР). Заповедта е издадена в съответствие с предвиденото в чл. 246, ал. 1 от ППЗМВР задължително съдържание (съдържа мястото, времето и обстоятелствата, при които е

извършено нарушението от К.; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено, правното основание и наказанието, което се налага, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта).Видно от съдържанието на заповедта нарушението е описано като време (дата, час), място (ГКПП-К) и конкретни обстоятелства около извършването му, длъжността на наказания полицаи също е посочена. Освен това в заповедта са посочени и обобщената справка и становището на дисциплинарната комисия, в които детайлно са посочени установените факти и обстоятелства с опис на доказателствата за тях и служителят е запознат с тези документи, допълнително мотивиращи позованата на тях заповед.

Издадената с нормативноизискуемото съдържание заповед е издадена в срока по чл. 225 от ЗМВР (нарушението е установено по предварителни данни при дисциплинарно наказващия орган с предложение рег.№ 19145/23.10.2009г., а заповедта е издадена на 17.12.2009г., т.е. в двумесечния срок от откриване му и в едногодишния срок от извършването му.

За да бъде реализирана дисциплинарната отговорност, чрез налагане на дисциплинарното наказание “уволнение” в чл. 230 от ЗМВР и в чл. 231 и сл. от ППЗМВР е предвидена специална процедура. Тази процедура, видно от съдържащите се в административната преписка доказателства, е спазена при издаване на обжалваната заповед. Дисциплинарното производство срещу К. е образувано със заповед № 4091/26.10.2009 г. на ВНД директора на ГД „ГП”,МВР, съдържаща изискуемите съгласно чл. 239, ал. 1 от ППЗМВР реквизити. Оспорващият е бил запознат с предприетите срещу него действия на дисциплинарно разследващия орган.Дадена му е възможност да даде писмени обяснения, запознат е с изготвената от дисциплинарно наказващия орган обобщена справка, срещу изложеното, в която му е обезпечена възможността да възрази.Образуваното дисциплинарно производство е приключило в удължения с нарочна заповед и съгласно в чл. 244, ал. 2 от ППЗМВР срок. Съдът не намира за основателни и доказани доводите на жалбоподателя за нарушение на материално-правните разпоредби от страна на дисциплинарно-наказващия орган при издаване на оспорваната заповед. За да наложи посоченото в заповедта дисциплинарно наказание, директорът на ГД „ГП” –МВР е приел, че с действията си К. е нарушил т.т.7, 8, 12 и 13 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Посочените разпоредби предписват: т.7 „Полицейският служител пази доброто име на институцията, която представлява”; т.8. „Полицейският служител насърчава хората да уважават закона, като дава личен пример с поведението си; т. 12 „Полицейският служител изпълнява стриктно и безпристрастно своите професионални задачи, като носи отговорност за своите действия или бездействия” и т.13 „Полицейският служител не злоупотребява с правомощията си, разчитайки че няма да му бъде наложена санкция в качеството му на орган на власт”. Посоченият Етичен кодекс е приет със заповед на министъра на вътрешните работи № Из-2013 от 08.11.2006г. и е публикуван на интернет страницата на

МВР, откъдето съдът се запозна със съдържанието на съответните текстове. Установено е по делото запознаване на жалбоподателя с този кодекс.

Деянията, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, с които се уронва престижът на службата, е посочено сред другите тежки нарушения на служебната дисциплина по смисъла на чл. 227, ал. 1, т. 10 ЗМВР, които са несъвместими с оставането на служба в МВР и за които също се налага дисциплинарно наказание "уволнение".

В случая действията на К., нарушаващи Етичния кодекс на държавните служители в МВР са обстоятелствено описани в заповедта и в обобщената справка, към която препраща. С възможните и допустими доказателства и доказателствени средства в протеклото дисциплинарно производство, а впоследствие и в съдебното производство, е установено, че жалбоподателят - служител на ГКПП – К, по време на служба, на определеното му работно място, е уговорил подчинения си служител И Ж да вкара в информационната система АИС „Граничен контрол” ЕГН-та на пет лица, както и регистрационните номера на пет товарни автомобили, които в действителност не са преминали границата на Република Б, като това е станало достояние на други лица и служби. Безспорно това му деяния е несъвместимо с конкретно посочените етични правила за поведение на държавните служители в МВР и правилно е квалифицирано от дисциплинарния орган. Извършените действия уронват престижа на службата, чиято основна задача е противодействие на престъпността и опазване на обществения ред. В подкрепа на този извод е разпоредбата на т. 99 от Етичния кодекс, която гласи, че спазването на правилата за поведение, заложили в него и приети от всеки държавен служител, допринася за изграждането и утвърждаването на положителния образ на полицейската институция.

Съставомерната последица - уронване престижа на службата е налице, и доколкото описаното деяние е станало достояние на служители от различни служби на МВР, на Окръжна прокуратура и съд Д., както и на гражданите, посредством публикация в националните ежедневници в-к. "24 часа" и в-к. "Труд", както и в регионалния вестник "Добруджанска трибуна". Ставайки достояние на различни служби и лица, поведението на К. уронва престижа на полицейската служба, и се отразява негативно върху авторитета на МВР, в частност на неговата структура „Г. П." пред обществото. Нарушено е общественото доверие в граничните полицейски служби като един от основните гарантите за защита на законността и е създадено впечатление, че служителите на „Г. П." вместо да противодействат на нарушенията на контролно-пропускателния режим, сами извършват нарушения.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, за това, предвид подаденото от него заявление за прекратяване на служебното правоотношение по чл. 245, ал. 1, т. 4 ЗМВР, дисциплинарно-наказващия орган е следвало да прекрати същото, а не да му налага дисциплинарно наказание „уволнение". Действително със заявление рег. № 16243/26.10.2009г., подадено до Директора на

РГС-Р, жалбоподателя К. е поискал да му бъде прекратено правоотношението. Съгласно разпоредбата на чл. 245, ал. 1, т. 4 ЗМВР, служебното правоотношение на държавния служител в МВР се прекратява "по собствено желание", като според чл. 247, ал. 2 ЗМВР заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на това основание се издава в едномесечния срок по чл. 247, ал. 1 ЗМВР. Служебното правоотношение се прекратява, считано от датата на връчване на заповедта, освен в изрично посочените в закона случаи, сред които не попада този по чл. 245, ал. 1, т. 4 ЗМВР. Според настоящият съдебен състав, че срокът по чл. 247, ал. 2 ЗМВР е инструктивен и той действително е от значение само за възникване на възможността за обжалване на правните действия или бездействия на административния орган по реда на АПК. Основното в случая е, че в срока за произнасяне от органа по назначаването по заявлението на жалбоподателя, срещу служителя е било образувано дисциплинарно производство със Заповед № 4091/26.10.2009г., връчена на жалбоподателя на 28.10.2009г. При това положение, Директорът на Главна дирекция „Г. П.”-МВР правилно е изчакал и се е съобразил с резултата от проверката. В правомощията на органа по назначаването е при наличие на осъществени различни хипотези за прекратяване на служебното правоотношение, да прецени на кое основание да го извърши, каквото същия е сторил в настоящия казус.

Целите на ЗМВР и ППЗМВР са да се осигури обезпечаване на дейността на органите на МВР по изпълнение на задачите за противодействие на престъпността, опазване на обществения ред и на имуществото на гражданите. За постигането им е предвидена и дисциплинарна отговорност за всеки държавен служител, извършил виновно действия в нарушение на служебната дисциплина, включително сред тежките нарушения и такива деяние несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР. При съобразяване с тази цел, в рамките на своето задължение по чл. 227, ал. 1, т. 10 Директора на ГД „ГП” е издал оспорваната заповед, след надлежно установяване в дисциплинарно производство на извършени виновно нарушения на Етичния кодекс от жалбоподателя К.. В случая наложеното наказание съответства на извършеното деяние. За извършеното от жалбоподателя дисциплинарно нарушение налагането на дисциплинарно наказание "уволнение" е задължително по силата на чл. 227, ал. 1, т. 10 от ЗМВР във връзка с чл. 230, ал. 2, т. 4 от ППЗМВР, като дисциплинарно наказващият орган по чл. 228, т. 2 ЗМВР е задължен да го постанови при условията на обвързана компетентност. Самият законодател е преценил тежестта на такова нарушение, като е предвидил налагане на най-тежкото по вид дисциплинарно наказание по чл. 226, ал. 1, т. 6 ЗМВР и по този начин е изключил правото на преценка на дисциплинарно наказващия орган да определи по чл. 229, ал. 2 ЗМВР друго по вид и размер наказание.

По изложените съображения, съдът намира, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при

спазване на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалноправните разпоредби при наличието на посочените в него фактически и правни основания и в съответствие с целта, която преследва закона. Поради това не са налице основания за отмяна на обжалваната заповед, а оспорването ѝ по жалбата на К. М. К. следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

Не е поискано присъждане на разноски от ответника и съдът не се произнася. По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 5 от АПК, Административен съд – С. град, I – во отделение, 7-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на К. М. К. от гр.Д. срещу заповед изх.№ 4707/07.12.2009г. на Директора на Главна дирекция „Г. П.” – МВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание “уволнение” и е прекратено служебното му правоотношение.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

Преписи.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: